

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/397/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812200534
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812200534.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa E. J. I., s.r.o., X.: XX XXX XXX, so sídlom D., N. 5, zastúpeného O. kanceláriou T. J., s. r. o., so sídlom D., N. 5, proti odporcovi : K. R., bytom H., N. X/XX, zast. opatrovníčkou V. F., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Partizánske, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa H., N., R.. Q. 5, X.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. O. P., advokátom v Q., J. J. X/A ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, o zaplatenie sumy 1.184,54 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 18.03.2013, č.k. 15C/272/2012-84, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 21,92 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. O. P., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXX/XXXX, VS : 8187112, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi spolu 388,60 Eur, z toho 207,30 Eur na účet JUDr. O. P., advokáta so sídlom Q., J. J. č. X/A a 181,30 Eur na účet JUDr. K. Q., advokáta advokátskej kancelárie, Q., W. XX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným 13.01.2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia 1.118,54 Eur s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 958,18 Eur od 4.2.2011 do zaplatenia. Uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2011 uzavretej medzi C. a.s. D. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom bola postúpená pohľadávka voči odporcovi. Postupca a odporca uzavreli dňa 18.5.2005 zmluvu k úverovému účtu, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky C. a.s. pre depozitné produkty v znení ich dodatkov. Banka poskytla odporcovi produkty a služby súvisiace s vedením účtu v banke. Banka zriadila odporcovi na účte prečerpanie /tzv. kontokorentný úver/. Odporca využil povolené prečerpanie na účte, prípadne sa dostal do nepovoleného prečerpania na účte, pričom splátky úveru neuhradil riadne a včas, preto bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala 1.118,54 Eur, ktorá pozostávala z istiny 958,18 eur, úroku z omeškania 160,36 Eur. Navrhovateľ si zároveň uplatnil úrok z omeškania v zmysle zákona od 04.02.2011, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávok. Zároveň uplatnil nárok na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa v zmysle návrhu navrhovateľa vydal dňa 05.08.2012 platobný rozkaz sp. zn. 11Ro/10/2012, ktorý sa nepodarilo doručiť do vlastných rúk odporcovi, preto ho uznesením 11Ro/10/2012 - 38 zo dňa 25.09.2012 zrušil. Uznesením sp. zn. 15C/272/2012 zo dňa 16.01.2013 ustanovil odporcovi opatrovníka v osobe súdnej tajomníčky Okresného súdu Partizánske. Dňa 01.10.2012 vstúpil do konania vedľajší účastník, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa H., so sídlom N., C. č. XX, ktoré oznámenie o vstupe súd doručil právnemu zástupcovi navrhovateľa a neskôr i opatrovníkovi odporcovi. Dňa 29.10.2012 doručil vedľajší účastník vyjadrenie, v ktorom

poukázal na príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv. Dátum vzniku poslednej evidencie prečerpania finančných prostriedkov bol 04.04.2007 a celkový počet dní omeškania ku dňu postúpenia bol 1355 dní, t.j. viac ako tri roky. Žaloba bola podaná 13.01.2012, čo všetko svedčí o premlčaní uplatnenej pohľadávky. Vzniesol preto námietku premlčania a navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. Právne poukázal súd prvého stupňa na § 52 ods. 2, § 54 ods.1, § 101 Obč. zákonníka, § 2 písm. a/, § 1 ods. 3 zákona č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvého stupňa sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodne vznesenou námietkou premlčania dlhu, ktorú vzniesol opakovane v konaní vedľajší účastník. Pokiaľ nastal čas posledného prečerpania peňažných prostriedkov na účte 04.04.2007, resp. podľa oznámenia banky dňa 22.06.2007, a následne odporca uvedeného prečerpané prostriedky vo výške 1.118,54 Eur banke nezaplatil, nastala splatnosť tohto dlhu s určitosťou už v roku 2007, čomu nasvedčuje i bankou udávaný počet dní omeškania 1355 dní ku dňu 14.02.2011. Z pohľadu uvedeného je preto bezpredmetné to, že navrhovateľ nevedel s presnosťou určiť presnú platnosť debetného zostatku na účte odporcu, ktorá nemohla nastať výpoveďou zo zmluvy, pretože výpoveďou sa len končí zmluva tak ako to vyplýva i zo C. C. a.s. pre depozitné produkty - Ukončenie zmluvy o karte - čl. 34 a nasledujúce. Okrem toho sám navrhovateľ predložil do spisu Výpoveď zo zmluvy o bežnom účte zo dňa 31.08.2007, adresovaná odporcovi, pričom danie dvoch výpovedí z rôznych časových období navrhovateľ súdu ani nevysvetlil. Pokiaľ teda navrhovateľ podal návrh dňa 13.01.2012, bol návrh podaný po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd uviedol, že i keď išlo o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka, vzhľadom na to, že táto zmluva je svojim charakterom zároveň i spotrebiteľskou zmluvou, pričom na záväzky zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a tým i ustanovenia o premlčaní, spravuje sa premlčanie takéhoto dlhu občianskym právom. Pokiaľ ide o to, že námietku premlčania vzniesol len vedľajší účastník, ktorý z vlastného podnetu vstúpil do konania na stranu hlavného účastníka odporcu, ktorého pobyt súd napriek rozsiahlemu šetreniu nezistil, súd zastával názor, že i v tejto procesnej situácii môže vedľajší účastník účinne vzniesť námietku premlčania. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní bol úspešný odporca, ktorý trovy konania neuplatnil. Trovy konania vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol zastúpený právnym zástupcom. Súd priznal právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka náhradu trov konania za trovy právneho zastúpenia, pretože tieto úkony považoval súd za účelné a smerujúce k procesnej úspešnosti odporcu. Ide o trovy právneho zastúpenia zástupcom JUDr. Andrejom Cifrom z hodnoty sporu 1.118,54 Eur, odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavuje 61,41 Eur, pričom ide o úkony - prevzatie a príprava zastúpenia 61,41 Eur + rež. paušál v roku 2012 7,63 Eur, písomné vyjadrenie z 25.10.2010 61,41 Eur + rež. paušál 7,63 Eur, písomné vyjadrenie z 14.3.2013 61,41 Eur + rež. paušál 7,81 Eur, trovy právneho zastúpenia pre JUDr. Andreja Cifru sú ako celok sú 207,30 Eur. Trovy právneho zastúpenia advokáta - substitúta JUDr. K. Q. predstavujú odmenu za zastupovanie na pojednávaní 18.03.2013 v sume 61,41 Eur, rež. paušál 7,81 Eur, spolu 69,22 Eur, 20% DPH vo výške 13,84 Eur, spolu odmena, rež. paušál a DPH 83,06 Eur. Ďalej súd priznal náhradu cestovného /§ 15 písm. a/ vyhlášky/ advokátskej koncipientke za cestu dňa 18.03.2013 za cestu Lučenec - Prievidza 240 km, základná náhrada za 1 km 0,183 Eur, spotreba na 100 km 6,5 l, cena za liter paliva 1,44 Eur, spolu cestovné 66,38 Eur, a to v jednej polovici. Ďalej súd priznal náhradu za stratu času za cestu Lučenec a Prievidza a späť pri účasti na pojednávaní 18.03.2013, a to 10 polhodín á 13,01 Eur, spolu 130,10 Eur, pričom právny zástupca uplatňuje len polovicu cestovných výdavkov a polovicu náhrady za stratu času vzhľadom k tomu, že v predmetný deň sa zúčastnil pojednávania na OS v Prievidzi aj v inej veci. Trovy právneho zastúpenia JUDr. K. Q. predstavujú potom spolu 83,06 Eur + 33,19 Eur + 65,05 Eur, spolu trovy JUDr. Martina Landla 181,30 Eur. Trovy vedľajšieho účastníka ako celok sú vo výške 388,60 Eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 46,22 Eur. Zastával názor, že vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Co 259/2011. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel

zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkov neporušuje právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje.

Opatrovníčka odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 38,52 Eur. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach označil za účelovú, nelogickú až absurdnú. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Rozsudok súdu prvého stupňa nebol napadnutý účastníkmi vo výroku o zamietnutí návrhu. V tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal proti odporcovi zaplata sumy 1.184,54 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Dôvodom zamietnutia návrhu bolo premlčanie žalovaného nároku.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupovať podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ako to aj správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa.

Z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v danej veci vyplýva, že navrhovateľom podaný návrh bol súdom prvého stupňa zamietnutý, a preto úspešnému odporcovi patrí podľa § 142 ods. 1 O.s.p. náhrada trov konania. V dôsledku toho je povinný znášať náhradu trov konania navrhovateľ, ktoré

vznikli odporcoví, tak aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade úspechu nemožno uprieť právo na náhradu trov konania. Odporcoví v konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník, zastúpený advokátom do konania riadne vstúpil, vo veci podal vyjadrenie dňa 26.10.2013, ďalšie vyjadrenie dňa 14.03.2013, zúčastnil sa pojednávania dňa 18.03.2013, a preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania, spočívajúcich v odmene za právne zastupovanie.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia. Náhrada trov konania právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka bola súdom prvého stupňa v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyčíslená a priznaná v správnej výške 388,60 Eur (za tri úkony právnej služby, účasť na pojednávaní, náhrady cestovného a náhrady za stratu času) tak, ako ich bližšie špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia .

Odvolací súd na základe uvedeného uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 21,92 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 388,60 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 28,22 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 14,11 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 28.05.2013 + režijný paušál 7,81 Eur , t.j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 21,92 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .